

פרק י"ב פרשת בזעלוון (תש"ג)

א. א' וחדבר מרינו ואחרון בפסח...
ב' חלקו המטרים בבאור טרשת זו, מה היו הדברים על אדוח הארץ הכסית, ע"ז
במפרטים מבאייה וסדרם לקבוזות
חריגות אופקלוון, מרגום יונתן
ראב"ע ז"ה הרק אן; ז"ה קלאן גן חצ'ו.
ראב"ע ז"ה וע' ראנ"ע טסת ב' כ"ג ע"ז וחלץ.
ראב"ע ז"ה כתה נ"ט אזה כסית לכא; ב' ד"ה ואמר הרק אן
באור; מטה טילך ב' סנה באץ' כו' זלקט מלכת אחת ולא טב עמה והוא לא ידע בטברנו
בו טלאן נזקן לה וחיתה חריגות על אנטא כסית, כי אבותיהם היו בעריה בז' פאי
להחתן בעיט האנץ' כאשר הקפיזו על ג' אברם יצחק ויעקב,
1. כמה עאט' מדרים את מטה?
2. מהו טרדר דברי חיטט דטאה הוועץך בזבר' רסב"ס וראב"ע?
3. מהו הקט' בין פסוק א' לפסוק ב' לנני הצעיל?

ב. א' וחדבר מרינו ואחרון בפסח...
ב' חותמת הלביבות שער יחווד המעהה סוף פרק ח': ... ואו' היה בחבריך מי צו' לא
יתרונ עלין בעבודת האל ומעשו טוב מעשיך והו' מטהל לחזור אלין יותר סמך
יסימן הייאר בו ויאמר לך: "כל אשר בנו יראה מהיתדרות זולט בעבודת הוות טברנו צדקה
סמק, ולולא הוא היה בראה בעבי' בכני אדע צדיק מכל בניו דורך, ח'יאן עלי' ז' וקדא
בו וטומם אותו, וחקר על מוטיו ורבתו לאטולו, ואם מוכל להזביה עלין
רכח טקר כדי להפחית טמו אצל בני אדום, עחה"ו. אז חשב עליו: ואיך אם טחובן
האלוקים ואגנה מי טבחו הבורא, ולט' ז' לי עצמות עבוזה כמותך עד
טאטו'ם מי טיעבדהו ואין זה גטלה טאגי וויב לבורא ייח', אבל חייב. אגב' לאת
את אוותיבו לאחתיו ולכבד מכבדיו לכבודו, כתו טכו" (מלחין טכו) ואת ראה' ה' יטבל.
ו' כבד' ידעת מא טאייע את מריח בעבי' "וחדבר' מרים ואחרון בפסח..."
מהו האסביר הפסיכולוני טנוון בעל חותמת הלביבות להטא'ה טל-סרי'ם?

ג. ג' והאיט. מטה עבו ל' קזדמוי? ז' ד"ה והאיט: מ' ז' עדו (ג' דעות) העמק דבר.
העמק דבר: באך האחוב דלא מטעם מיטה ובערו עכה ז' כי חיכ' דלא עתאים זעוז, אבל
באמת מטה לאו' וטכל לזה דחאי' מיטה עכו' וגו', אלא מטעם טבוגע לעיקר הונזר
לדעת כה מעלה חל טהו' לאטלה מכל נבואה טבולם...

ד. ב' ... ויטמע ח'.
מקטע אברבנאל: מה עבין הכתוב על זה "ויטמע", הלא ידענו ט"ז למעלה עין ר' ז' ז' ואיזו טומען?
וזו חטובי: ויטמע ה' הו' גם כן מכל דבריהם; הלא גם בנו דבר ח' ויטמע ח', און
דבריבו, און ענו מדבריהם אלין וטوطע את קולנו בכל' החדרה הנואם, ומה זה גפרץ
טחה טאנחן? בטה שונח טרושו מן הפירות המקובל ואיך חוכל לחרץ קוסחים בדורות חתרות?
(עין בראשית ל' ז' כ"ב, טמואל א' ז' ז' כ"ג).

ה' ז' אם זוחיה כביאכם ה' טראות אלו
ראב"ע, ראנ"ע, רמב"ן (עד אן בחידות) ספורנו
העתק את מסוקנו בסמכי פסוק לקי' ח'ן ונקט את הדעות השוכרות.

ו. רק לחקדי' מה בין נבואה טאר חנגי'ים לאכבות מזה (=ט' בין מראה בקמץ (ג' ז') אכין
מראה בסג' (ט' ח')).

ע'ין רמב"ן חלכות יסורי תורה פרק ז' חלכות ב-ז'

"

ראב"ע ז' ד"ה בטראות; ז"ה בחלום.
ח' ז' פה אל טה; ד"ה בטראות; ז"ה ולא בחידות (באר את דברין
אחרוגים)

סבורנו ז' ד"ה ה' בטראות אלין אחותוד; ז' ז' פה אל טה; ד"ה וטראות; ז' ז' ולא בחידות.

חסובות וטאצ'ו גט לטוו' להחמה לייבוביץ', ירושלים, קרית טטה.